

Lance Bombardier Guy Francis Wilbur

MCKNIGHT

10-H-13

Guy McKnight werd geboren op 18 januari, 1921 in New Jersey NB, als oudste zoon van Ellen (Nellie) Davidson en Francis (Frank) Joseph McKnight. Hij ging naar school in New Jersey, tot klas zeven en ging toen werken in de bossen en op de boerderij. Hij werkte een of twee winters in het bos in Juniper, NB. Zijn werkgevers waren Flemming en Gibson, die een grote houtfabriek hadden. Hugh John Flemming was premier van New Brunswick van 1952 - 1960. De laatste winter werkte hij in het bos en was thuis. Hij werkte voor Bertram (Bert) Murray die in hout handelde in New Jersey. In mei 1938 begon hij op kreeft te vissen met zijn vader en zijn halfbroer, Walter McKnight. Hij vertrok in 1942 toen hij zijn "oproep" ontving om zich te melden in Saint John op 29 juni 1942. Zijn Inschrijfformulier geeft aan dat hij "ingedeeld werd bij nr. 7 National Resources Mobilisatie Act (NRMA) Clearing Depot op die datum als private en op dezelfde dag werd hij overgeplaatst naar nr. 7 District Depot, (CA) Fredericton, NB. Op 16 juli, 1942 werd hij overgeplaatst naar het 6 Anti-Tank Regiment, RCA en op 17 juli 1942 werd hij overgeplaatst naar Petawawa, Ont. en "gepromoveerd" tot Gunner. Hij tekende voor de actieve dienst op 25 januari 25, 1943, en werd op dezelfde dag naar de 56e. Hij diende bij dat regiment totdat hij sneuvelde op 13 februari 1945. Van Petawawa ging hij naar Debart, NS op 7 juli 1943. Dit was een "Holding Depot" waar troepen werden verzameld die naar Europa zouden worden gezonden vanuit Halifax. Op

10 augustus 1943 werd het Regiment overgebracht naar Halifax en op 24 augustus gingen ze aan boord van de Queen Mary en op 25 augustus voeren zij naar de UK, waar ze op 1 september 1, 1943 aankwamen. De Queen Mary stak de Atlantische Oceaan over zonder begeleiding vanwege haar snelheid. Dat was veiliger dan varen in konvooi met tragere schepen. Na tien maanden opleiding in Engeland, vertrok het regiment op 7 juli 1944 naar het vasteland van Europa en ging het van boord op Juno Beach, Frankrijk op 9 en 10 juli 1944. Guy werd onderscheiden met de Canadese Volunteer Service Medal met gesp op 25 juli, 1944. Zijn eenheid was betrokken bij de bevrijding van vele steden in Frankrijk, België en Nederland in de zomer en herfst van 1944. Het tij keerde, en men was aan de winnende hand, hoe lang zou het nog duren? In een brief aan zijn moeder, gedateerd 8 januari, 1945, om haar te bedanken voor het kerstpakket dat hij die dag kreeg, voegde hij een PS toe "in de hoop je te zien in het begin van volgend jaar". Dit bleek niet zo te zijn. Guy was schutter in een tank met een bemanning van vijf personen. Naast Guy als gunner was er een bestuurder, een lader, een Radio Operator en een Sergeant. Roy Middlemass, de sergeant, was trots op zijn bemanning en beschreef Guy als "dodelijk met het geweer". Hier is een ander citaat uit de hierboven genoemde brief. "Ik heb een aantal pakjes voor kerst gekregen, maar mijn maten delen altijd mee met de pakketten. De inhoud was snel op en ik kreeg nauwelijks een aandeel. "Het was een geweldige bemanning, twee waren afkomstig NB, een uit Ottawa, een uit Saskatchewan en een uit BC. Het was nogal een

verzameling. "(Die van BC was Roy Middlemass.) De War Diary van de 6e Canadese Anti-Tank Regiment, vermeldt op pagina 29 dat het plan was een offensief in het Reichswald uit te voeren. Deze operatie kreeg de naam Operatie "Veritable". de 56 Batterij ging in actie op 8 februari om 16.00 uur. Zij waren betrokken bij de zwaarste gevechten die men sinds de landing in NW Europa had meegemaakt. Guy werd gedood tijdens deze operatie op 13 februari 1945. Uittreksel van de War Diary van het Canadese Anti Tank Regiment RCA, 13 februari 1945, "bewolkt maar mild vandaag. Zwaar mortiervuur en veel aanvallen van de vijand in het gebied. Verscheidene gevangenen werden genomen door "D" Troop. "E" troop maakte vier gevangenen tijdens een vijandelijke tegenaanval. L / Bdr. McKnight CFW werd vandaag gedood door een mortier bom en Sgt. Middlemass werd gewond. "Guy werd begraven in het Reichswald en na de oorlog zijn zijn stoffelijke resten overgebracht naar The Canadian Military Cemetery, Holten, Nederland. De tank waarop Guy de schutter was, de M10, werd gebouwd op een Sherman tank chassis en woog tweeëndertig ton. Ze werden in eerste instantie uitgerust met 4 "US naval guns die later werden vervangen door "zeventien ponders ". Ze werden ook uitgerust met machinegeweren. Het oorspronkelijke ontwerp was met een open torentje. Ze werden op deze manier enige tijd gebruikt, maar ze waren altijd zeer bezorgd over een mortierbom die via het open torentje in de tank kwam. Mortiergranaten waren korte afstand wapens, afgevuurd in een scherpe, steile hoek en kwamen op het doel bijna verticaal neer. Om een betere

bescherming van de bemanning van de M10's te krijgen, werden de tanks in Antwerpen, België voorzien van een «staalpantseren plaat gelast rond het torentje en een deksel op de top van de toren. Het deksel werd ondersteund door een hoekijzer. Er was een kleine opening om de actie te observeren wanneer dat nodig was. Een citaat uit "The Gunners van Canada" beschrijft de wijzigingen en zegt dat een deel van de deksels werden gebouwd met een beweegbare klep die terug kon worden gevouwen om een volledig uitzicht te geven wanneer dat nodig was ". Op de ochtend van 13 februari 1945, was Sgt. Roy Middlemass buiten de M10 om te proberen een machinegeweer te repareren toen werd hij gewond door granaatscherven van een "Bazooka". Hij werd geëvacueerd en later werd de bemanning bevolen om het vuur op een Duits huis te richten, waar een machinegeweer nest was gevestigd. Na het schieten op het huis verscheen een Duitse Panzer tank van achter het huis en de bemanning richtte hun aandacht daarop. Ze schoten op de tank en Guy stond in het torentje via de kleine opening om waar te nemen of ze de Panzer hadden geraakt. Op dat moment raakte een mortierbom het wapen schild van de M10 en Guy werd gedood door de hersenschudding. Niemand raakte gewond. Roy herhaalde dat Guy het deksel niet had geopend. Hij wist niet dat Guy gedood werd, totdat hij weer bij de bemanning was, hij beschreef het als "een grote schok voor hem." Zijn moeder werd op 21 februari 1945 ingelicht dat Guy was gedood op de leeftijd van 23 jaar. De informatie werd door een persoon aan haar overgebracht namens de GN Telegraph Office in

Chatham. "H" (Halliday) McKnight bracht de persoon, met paard en slee naar Nellies huis. Edgar Savoy reed naar Burnt Church met paard en slee om te de boodschap over te brengen. Guy's vader en zussen waren op het erf in de late namiddag toen Edgar kwam met het droevige nieuws. Guy's vader ging onmiddellijk het droevige nieuws melden aan oom Douglas en tante Ethel. Dit moet zeker een verschrikkelijke schok voor de moeder geweest zijn, ze verloor al haar man in 1929, haar zoon Gordon in 1932 en nu Guy. Toen in 1954, haar stiefzoon, Ernest die bij haar woonde, plotseling overleed had ze meer dan haar deel gehad. Guy was een kleine man, zijn Inschrijfformulier gaf aan; Lengte 5'9 1 / 4 ", Gewicht 143. Hij genoot ten volle van het leven, hield ervan om onder de mensen te zijn, zeker niet een eenling. Hij genoot van de Burnt Church dansen en feestjes. Guy had een broer Gordon, geboren 1922 en overleden in 1932. Hij had een half zus Evelyn en drie halfbroers, Douglas Walter en Ernest, kinderen van Franks eerste huwelijk met Agnes Sewell. Er stroomde een rivier net achter hun huis, een echte attractie voor een kind van zes. Guy had altijd een elzen hengel bij de hand om te proberen een forel te vangen. Hij viste op kreeft met zijn vader. Zijn moeder was op dat moment zwanger en niet in staat extra werk op zich te nemen. Carman werd geboren in de ochtend en toen zijn vader beseftte dat alles goed was met moeder en de "baby", besloot hij dat hij moest gaan vissen. Er was een storm eerder in de week geweest en sommige netten bij Fox Island waren los geraakt. Dit was een mooie rustige dag, en zijn vader besloot dat het een goed moment was om

Guy op het eiland te brengen de netten te herstellen. Hij koos een plek waar het water niet te diep was dicht bij de kust. Guy klom over de boeg en liet zich naar beneden zakken zodat het water boven zijn lieslaarzen kwam en hij waadde aan wal. Ondertussen had zijn vader de boot verankerd vlak voor de kust. Alle netten werden hersteld. Dit was een spannend avontuur. Toen Guy landde op Juno Beach, Frankrijk, op 9 juli 1944, zal hij zeker gedacht hebben aan die dag van zes jaar geleden , toen hij landde op Fox Island, Miramichi Bay.

